ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 20

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἑλ. Συνεδρ.ου»..... 1
Περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἀφορωσης εἰς τὸ Ἀκρωτῆριον τοῦ Ἁγίου Στύλου καὶ τὸν Ἀρχαιότητων τῆς Ἑλλάδος..... 2
Περὶ καθορισμοῦ καὶ αὐξήσεως τελῶν χαρτοσήμου..... 3
περὶ ἱδρύσεως Γεωργικῶν Τραπεζῶν..... 4
Περὶ ἀνακλήσεως ἀποφάσεως καταργήσεως ἀγροκηπίου Κορωπίου.... 5
Περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 144 τοῦ Νόμου 3077 «περὶ βασικοῦ κώδικος» καὶ καθορισμοῦ τιμῆς ρητίνης..... 6

Διατάγματα

Περὶ διορισμοῦ τοῦ κ. Βασιλείου Μαυρῆ Ὑφυπουργοῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κλπ..... 7
Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ φορολογίας τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων»..... 8
Περὶ τῶν ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου..... 9
Περὶ χορηγίας ἄλατος διομ. χρησεως εἰς Ἀνών. Ἑταιρείαν Ψυγεία Θεσσαλονίκης «Ἑταιρ. Χαρίλαος»..... 10
Περὶ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων διὰ τοῦ Τελωνείου Στυλίδος..... 11
Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν μελέτην καὶ κατασκευὴν ὁδῶν ἐν τῷ νομῷ Ἀχαϊσίδος..... 12
Περὶ προσωρινῆς ὑπερτιμήσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος Ζύρου..... 13

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 17 τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Πρωτ. Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου», καὶ ἡ ἐπικεφαλίς αὐτοῦ ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως.

Ἔλεγχος λογαριασμῶν ὑπολόγων.

Δ' Μηνιαῖοι λογαριασμοί.

1) Τὸ Κεντρικόν, τὰ ἐπαρχιακὰ τοῦ Κράτους Ταμεῖα, ὡς καὶ τὰ Ταμεῖα Στρατοῦ ὑποβάλλουσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον μέχρι τῆς 20 ἑκάστου μηνὸς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα.

2) Τὰ ἀποτελοῦντα τοὺς λογαριασμοὺς τούτους ἔγγραφα καὶ τὰ δικαιολογητικὰ τούτων στοιχεῖα κανονίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένης κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3) Κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν ὑποβολὴν τῶν λογαριασμῶν ἐπιβάλλεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 ποινή.

4) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν λαμβανομένης κατόπιν συμφώνου γνώμης τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅπως οἱ Ταμίαι Στρατοῦ ὑποβάλλωσιν ἀνὰ δεκαήμερον λογαριασμούς.

Ἄρθρον 2.

1) Τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς εὐθύνης τῶν ἐνώπιόν του κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 31 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου λογοδοτούντων ὑπολόγων διὰ πᾶσαν ἀπώλειαν, ἔλλειψιν ἢ φθορὰν χρημάτων ἢ ὑλικοῦ ἢ παραστατικῶν στοιχείων πληρωμῆς πάσης φύσεως, ἐπελθοῦσαν συνεπείᾳ κλοπῆς, ληστείας, πλαστότητος τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἢ ἄλλων τίτλων πληρωμῆς, πλαστοπροσωπείας καὶ καθόλου συνεπείᾳ ἀνωτέρας βίας ἢ φυσικῆς φθορᾶς.

2. Τὸ Συνέδριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπολόγου διὰ πράξεώς του εἴτε κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν καὶ διὰ τῆς ἐπὶ τούτων ἐκδιδομένης πράξεως εἴτε καὶ πρότερον δι' ἰδιαιτέρας πράξεως, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ ταύτης τῶν ἐν ἄρθρ. 27 καὶ 29 τοῦ ὡς ἄνω νομοθετ.κοῦ Διατάγματος ὁριζομένων.

3. Ὁ αἰτούμενος τὴν ἀπαλλαγὴν ὑπόλογος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδείξῃ τὴν συνεπείᾳ τῶν ὡς ἄνω λόγων ἐπελθοῦσαν ἀπώλειαν κλπ. πρὸς δέ, ὅτι δὲν βαρύνει τοῦτον ὑπαιτιότης τις, συμμορφωθέντα πλήρως πρὸς τὰ κεκανονισμένα καὶ ἐπιδείξαντα τὴν ἐπιμέλειαν συνετοῦ.

4) Τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποφαίνεται ἐπίσης περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς εὐθύνης τῶν ἐξ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, προσωρινῶν ἐνταλμάτων, ἐνταλμάτων παγίας προκαταβολῆς ἢ ἐκ χρηματικῶν προκαταβολῶν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ὑπολόγων διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν δικαιολογητικῶν τῆς διαχειρίσεως τῶν ληφθέντων χρημάτων συνεπείᾳ κλοπῆς, ληστείας καὶ καθόλου ἀνωτέρας βίας.

Τὸ Συνέδριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ὑπολόγων διὰ πράξεως, ἐφ' ἧς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 27 καὶ 29 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος ὁριζόμενα.

Ὁ ὑπόλογος ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ τὴν προσήκουσαν διάθεσιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν ὡς ἄνω ἀπώλειαν τῶν δικαιολογητικῶν τῆς διαθέσεως.

5. Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ὁ νόμος 1279, δι' ἃς δὲν καθίσταται ἁρμόδιον τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐδαφ. 1 καὶ 4 καὶ καθ' ὅλου ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ αὐτοῦ νόμου, τῶν ἀναγομένων εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς 1 Ἀπριλίου 1925 παραμένει ἁρμοδία ἡ κατὰ τὸν νόμον 1279 Ἐπιτροπή.

Κατὰ τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδιδομένων ἀπορριπτικῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπόλογον προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των καὶ κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁριζόμενα. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται προσφυγή, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀπαλλακτικῶν ἀποφάσεων Ἐπιτροπῆς δὲν ἤθελεν ἀποφανθῇ ἐπὶ τούτων ὁ οἰκεῖος Ὑπουργός.

β. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 205 τοῦ ΣΙΒ' νόμου. ὡς καὶ ἡ περίπτωσις γ' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Διαγράφονται ἐκ τοῦ ἐδαφ. 10 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὡς ἄνω νομοθετικοῦ Διατάγματος αἱ λέξεις «ὡς καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 205 τοῦ λογιστικοῦ νόμου, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων εὐθύνης τῶν δημοσίων ὑπολόγων».

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 59 τοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923 ὁριζόμενα κανονίζονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν Νόμων Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον διοριζόμενοι διὰ διαγωνισμοῦ ἢ μετονομαζόμενοι ἐκ τῶν ὑπηρετούντων γραφέων ἀκόλουθοι προάγονται εἰς γραμματεῖς β' τάξεως τῆς ἐν ἢ διατελοῦσιν ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2404.

Διὰ τὴν προαγωγὴν ταύτην ὡς χρόνος ὑπηρεσίας ἀκολούθου λογίζεται καὶ ὁ ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ γραφέως α' τάξεως διανυθεὶς χρόνος ὑπηρεσίας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ρούφος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Ν. Μπότασης, Γ. Βογόπουλος, Δ. Τανταλίδης, Κ. Νίδερ.

---

(2)

Περὶ ἀνυρώσεως συμβάσεως ἀγορώσης εἰς τὸ Λαχεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Πρότασει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κυρούται καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ἡ μεταξὺ τοῦ κ. Δ. Τανταλίδη Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κ. Μάριο Μοδιάνο τραπεζίτου, κατοίκου Θεσσαλονίκης ἀφ' ἑτέρου, συναφθεῖσα σύμβασις ἐξ ἄρθρων 15 ἔχουσα ὡς κατωτέρω :

«Μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ κ. Δ. Τανταλίδη Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ κ. Μάριο Μοδιάνο, τραπεζίτου, κατοίκου Θεσσαλονίκης συνωμολογήθησαν τὰ ἑξῆς :

Ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 1.

Ὁ κ. Μάριο Μοδιάνο ἀναλαμβάνει ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1925 διὰ χρονικὸν διάστημα δέκα (10) ἐτῶν τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐν γένει τὴν διαχείρισιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος, μετονομαζομένου ἐφεξῆς εἰς «Ἑλληνικὸν Λαχεῖον» ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ὁ κ. Μάριο Μοδιάνο ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ἐντὸς διαστήματος δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κυρώσαντος τὴν παροῦσαν σύμβασιν Διατάγματος, νὰ ἱδρύσῃ Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν μετοχικοῦ κεφαλαίου πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000) δραχμῶν, ἥτις θέλει ὑποκαταστήσῃ αὐτὸν εἰς τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις αὐτοῦ ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἑταιρείας ταύτης, θέλει συνταχθῇ συμφώνως πρὸς τοὺς κατωτέρω καθοριζομένους ὅρους τῆς λειτουργίας της καὶ θέλει κυρωθῇ διὰ Διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδοθησομένου.

Ἄρθρον 3.

Ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς, ἡ Ἀνώνυμος αὕτη Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν ὡς ἐγγύησιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰς μετρητὰ ἢ τίτλους Ἐθνικῶν Δανείων, ποσὸν δύο καὶ ἥμισυ ἑκατομμυρίων (2.500.000) δραχμῶν.

Ἡ Ἑταιρεία δύναται νὰ προσαγάγῃ διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐγγύησιν ἐπιστολὴν μιᾶς τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ἣν ἤθελεν ἐγκρίνει καὶ ἀποδεχθῇ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἀνωτέρω ἐγγύησις καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελον τηρηθῇ οἱ ὅροι τῆς παρούσης συμβάσεως.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἡ προσφυγὴ αὕτη, ἀσκεῖται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν Ἑταιρείαν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, κοινοποιεῖται δὲ πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶναι τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἱδρυθησομένη Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία ἀναλαμβάνει ἐξ ὁλοκλήρου πάσας τὰς δαπάνας διὰ τὴν ὀργάνωσιν, ἔκδοσιν, διοίκησιν, λειτουργίαν καὶ ἐν γένει τὴν ἀμεμπτον καὶ ἀπρόσκοπτον διαχείρισιν τοῦ Λαχείου. Ἡ Ἑταιρεία ἀναλαμβάνει ἐπίσης τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ κανονικῶς καὶ ἐμπροθέσμως τὰ κέρδη τῶν κληρουμένων λαχνῶν, ἀδιαφόρως πρὸς τὸ ποσὸν τῶν διατιθεμένων καθ' ἑκάστην κλήρωσιν γραμματίων.

Λειτουργία τοῦ Λαχείου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Λαχεῖον τοῦτο θὰ περιλαμβάνῃ πεντήκοντα χιλιάδας (50.000) ἀριθμοὺς ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι τῶν 50.000 συμπεριλαμβανομένου, οἵτινες θὰ πωλῶνται εἰς τέταρτα γραμματίου, ἤτοι εἰς διακοσίας χιλιάδας (200.000) τέταρτα καὶ θὰ λειτουργῇ εἰς ἓξ (6) κληρώσεις κατ' ἔτος, περιλαμβάνον δωδεκάμηνον περίοδον ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου καὶ λήγουσαν τῇ 31 Μαρτίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Τὸ τέταρτον γραμματίου δι' ἑκάστην κλήρωσιν θὰ πωλῆται ἀντὶ πεντήκοντα (50) δραχμῶν, τὸ δὲ σύνολον τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν γραμματίων τῶν 6 κληρώσεων θ' ἀνέρχεται εἰς ἑξήκοντα ἑκατομμύρια (60.000.000) δραχμῶν κατ' ἔτος, ἤτοι 200.000 τέταρτα πρὸς 6 κληρώσεις πρὸς 50 δραχ. (60.000.000).

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὡς ἄνω Λαχείου ἡ Ἑταιρεία θὰ δικαιοῦται νὰ διοργανώσῃ καὶ δεύτερον λαϊκὸν τοιοῦτον περιλαμβάνον

100.000 ἀριθμοὺς ἀξίας δραχμῶν 20 ἕκαστον, οἵτινες θὰ πωλῶνται εἰς τέταρτα γραμματίων ἀξίας δραχ. 5 ἕκαστον. Τὸ λαχεῖον τοῦτο θὰ περιλαμβάνῃ ἓξ κληρώσεις κατ' ἔτος δυναμένας νὰ αὐξηθῶσιν εἰς 12 κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἀνωτέρω τιμὴ τῶν γραμματίων ἐκανονίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς ἀντιστοιχούσης πρὸς δραχμὰς 300 κατ' Ἀγγλικὴν λίραν (συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου). Πᾶσα μεταβολὴ τῆς τιμῆς τῆς Ἀγγλ. λίρας ὑπερβαίνουσα τὰ 50 ο/ο τῆς ὡς ἄνω ὁριζομένης, θὰ συνεπάγεται τὴν ἀνάλογον αὐξομείωσιν τῆς τιμῆς τῶν γραμματίων καὶ τῶν κερδῶν τῶν λαχνῶν. Ἡ νέα αὕτη τιμὴ θὰ ὁρίζηται ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῇ προτάσει τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ὁριζόμεναι κατ' ἔτος ἓξ κληρώσεις τοῦ μεγάλου Λαχείου θὰ ἐνεργῶνται ἀνὰ δίμηνον· ἐν ᾗ περιπτώσει παρουσιασθῇ ἀνάγκη αὐξήσεως τῶν κληρώσεων καὶ ἀναλόγου αὐξήσεως τῶν ἐκδιδομένων γραμματίων, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ἑταιρείας τὴν προσθήκην μέχρις ἓξ κληρώσεων οὕτως ὥστε αἱ κληρώσεις νὰ ἐνεργοῦνται καὶ κατὰ μῆνα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως καθοριζόμενα δικαιώματα ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Λαχείου ἐπεκτείνονται ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν οὕτω δημιουργουμένων νέων εἰσπράξεων ἐκ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ. Τὸ μέτρον τοῦτο δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ διὰ τὸ Λαϊκὸν Λαχεῖον.

Ἄρθρον 7.

Τὸ «Ἑλληνικὸν Λαχεῖον», λειτουργεῖ ὑπὲρ τῶν διὰ νόμου ὡρισμένων καὶ ὁρισθησομένων ἐθνικῶν σκοπῶν. Ἡ κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους καθωρισμένη συμμετοχὴ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ταμείου εἰς τὸ καθαρὸν προϊὸν τοῦ καταργουμένου Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος, θέλει ἐξακολουθήσει ὑφισταμένη ὡς πρὸς τὸ καθαρὸν προϊὸν τοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἱδρυομένου Λαχείου.

Ἄρθρον 8.

Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν παρεχομένων κερδῶν διὰ τὰς ἓξ ἐτησίας κληρώσεις τῶν μεγάλων γραμματίων ὁρίζεται εἰς τὰ 55 ο/ο τῆς ὁλικῆς ἀξίας τῶν 200.000 τεταρτων γραμματίων. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν παρεχομένων κερδῶν εἰς τὰς κληρώσεις τῶν μικρῶν γραμματίων ἀνέρχεται ὁμοίως κατ' ἔτος εἰς τὰ 55 ο/ο τῆς ὁλικῆς ἀξίας τῶν ἐκδοθέντων τοιούτων, ἤτοι εἰς δραχμὰς (6.500.000) κατ' ἔτος.

Ὁ τύπος τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς ἐπ' αὐτῶν φερομένας ὑπογραφὰς καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Λαχείου, ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν καὶ αἱ προθεσμίαι τῆς πληρωμῆς καθορίζονται λεπτομερῶς διὰ κανονισμοῦ ἐκδιδομένου παρὰ τῆς Ἑταιρείας καὶ τιθεμένου ἐν ἰσχύϊ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δυναμένου νὰ ἐπιφέρῃ τὰς τροποποιήσεις, ἃς ἤθελε θεωρήσῃ ἀναγκαίας.

Μεταβολὴ εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦτον ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθ' οὓς τρόπους θὰ ὁρίζῃ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις του προκαλουμένη πάντως κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ προθεσμία παραγγελιῶν τῶν κερδῶν ὁρίζεται ἑξάμηνος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπιούσης ἑκάστης κληρώσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῆς Ἑταιρείας, τὸ Ταμεῖον Ἐθνικοῦ Στόλου θὰ εἰσπράττῃ κατ' ἔτος τὰ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25 ο/ο) ἄτινα θὰ καταβάλλωνται παρ' αὐτῆς εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικοῦ Στόλου τμηματικῶς ἐντὸς ἓξ πέντε 15ν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας ἑκάστης κληρώσεως. Ὡς ἀκαθόριστοι εἰσπράξεις νοοῦνται τὸ κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν των τιμὴν ἀντίτιμον τῶν διὰ πωλήσεως πραγματικῶς διατεθέντων γραμματίων.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ 25/00 τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τοῦ λαχείου δὲν θὰ ἀνέρχωνται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2.000.000 ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τοὐλάχιστον τὸ ποσὸν τοῦτο. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὰς μεταβολὰς ἐκ τῆς ὑψώσεως ἢ μειώσεως τῆς τιμῆς τῆς λίρας ὡς ὁρίζεται εἰς τὸ ἄρθρον 5 τῆς συμβάσεως.

Ἐκ τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῆς Ἑταιρείας ὅπερ ἀπομένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀνωτέρω δικαιώματος τοῦ Κράτους καὶ τῶν πληρωθέντων κερδῶν, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου οἱουδήποτε κέρδους τῆς Ἑταιρείας συνυπολογιζομένου μετὰ τοῦ ὑπολοίπου τούτου ἀφαιροῦνται.

α') Πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ γενικὰ ἔξοδα τῆς Ἑταιρείας ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς λειτουργίας καὶ διαφημίσεως τοῦ λαχείου.

β') Τὸ διὰ τὰς νομίμους ἀποσβέσεις ἀναγκαιοῦν ποσόν.

Ἐκ τοῦ ἀπομένοντος οὕτω καθαροῦ κέρδους τῆς Ἑταιρείας ἀφαιροῦνται ὑπὲρ αὐτῆς.

α') ποσοστὸν 5 ο/ο πρὸς σχηματισμὸν τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

β') 9 ο/ο ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου καὶ ἕτερον 5 ο/ο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ὡς βιομηχανικὸν κέρδος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου.

γ') Τὰ ποσοστὰ τοῦ προσωπικοῦ συμφώνως τῷ καταστατικῷ τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου (τὰ τελευταῖα ταῦτα τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβῶσι τὰ 10 ο/ο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ μετὰ τὰς ἄνω ἐκπτώσεις ἀπομείνοντος ποσοῦ).

δ') Ἕτερον ποσοστὸν 5 ο/ο πρὸς σχηματισμὸν ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν πάντων τῶν ἀνωτέρω ποσὸν ἀπομένον ὑπόλοιπον καθαροῦ κέρδους περιέρχεται κατὰ 50 ο/ο εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ κατὰ 50 ο/ο εἰς τὴν Ἑταιρείαν, ἥτις θὰ διαθέτῃ ταῦτα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ της.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Ἑταιρείας τὸ Ταμεῖον Ἐθνικοῦ Στόλου συμμετέχει κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν διανομὴν τοῦ σχηματισθέντος τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρον 11.

Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τὰ 8/10 κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν. Τὰ 2 1/2/10 (δύο καὶ ἥμισυ δέκατα) τοῦ ποσοῦ τούτου δὲν δύνανται νὰ ἀναληφθῶσι παρὰ τῆς Ἑταιρείας εἰμὴ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐν ἀνάγκῃ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἵνα τὰ πέντε καὶ ἥμισυ δέκατα 5 1/2/10 τὰ κατατεθειμένα εἰς τὴν ὡς ἄνω Τράπεζαν χρησιμεύσουν ἀποκλειστικῶς πρὸς πληρωμὴν τῶν κληρωθέντων λαχνῶν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ πάντα τὰ δικαιώματα ἐποπτείας ἐπὶ τῆς διοικήσεως καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ λαχείου διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως. ἀσχέτως πρὸς πάντα ἐκ τοῦ νόμου ἰσχύοντα ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν. Διὰ κανονισμοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθορίζεται ὁ τρόπος καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐποπτείαν τῆς διαχειρίσεως τοῦ «Ἑλληνικοῦ Λαχείου».

Ἄρθρον 13.

Ἡ Ἑταιρεία ἀπαλλάσσεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραχωρήσεως ἀπὸ πάσης φορολογίας ἰσχούσης ἤδη ἢ ἐπιβληθησομένης ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ἢ τοῦ εἰσοδήματος καὶ παντὸς φόρου ἐνηγ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ἢ τοῦ εἰσοδήματος καὶ παντὸς φόρου ἐπὶ παγγέλματος ἢ ἐπιτηδεύματος, καθὼς καὶ ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν διανεμομένων εἰς τοὺς μετόχους μερισμάτων, μέχρις ποσοστοῦ μερίσματος μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο/ο) Ἐπίσης ἡ Ἑταιρεία ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν κινητῶν ἀξιῶν.

Ἡ Ἑταιρεία ἀπαλλάσσεται πρασέτι τοῦ τέλους χαρτοσήμου καὶ προσθέτων τελῶν ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς δημοσίους Ἀρχὰς αἰτήσεων καὶ ἀναφορῶν της καὶ τῶν συναπτομένων συμβάσεών της μετὰ πρακτόρων καὶ μεταπωλητῶν αὐτῆς πρὸς διάδοσιν τοῦ Λαχείου. Ἐπίσης ἡ Ἑταιρεία ἀπαλλάσσεται τῆς καταβολῆς τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῆς ἐκδιδομένων γραμματίων τοῦ Λαχείου.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ὑποβληθήσεται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν χιλίων (1000).

"Ἄρθρον 14.

Τὸ Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρήσῃ τὴν αὐστηρὰν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ πωλήσεως ἐν Ἑλλάδι γραμματίων ξένων λαχείων, τῆς διαφημίσεως αὐτῶν ὡς καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν σύστασιν οἱουδήποτε ἰδιωτικοῦ λαχείου μὴ ἀνεγνωρισμένου ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης συμβάσεως, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος, ὅπερ, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου ΓΤΟ' τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1909 «περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Λαχείων Νόμων», ἀπαιτεῖται πρὸς κύρωσιν αὐτῆς.

Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος τούτου, ὁ κ. Μάριο Μοδιάνο, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ἐγγύησιν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (250.000) δραχμῶν εἰς μετοχὰς ἢ τίτλους Ἐθνικῶν Δανείων ἢ τραπεζικὴν ἐγγύησιν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 3 ὁριζόμενα. Ἡ ἐγγύησις αὕτη συμψηφισθήσεται πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθ. 3 καταθησομένην μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Καταστατικοῦ ἐγγύησιν. Ἡ ἐγγύησις αὕτη κατασπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν ὁ κ. Μάριο Μοδιάνο δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 καὶ 3 ἀναληφθείσας ὑπογρεώσεις. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης χωρεῖ ἡ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ 3 προσφυγή.

"Ἄρθρον 15.

Λῆξάσης τῆς διαρκείας τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐὰν καὶ ἔφ' ὅσον τὸ Κράτος ἀποφασίσῃ τὴν καὶ αὖθις ἐκχώρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκδόσεως τοῦ Λαχείου, ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος συσταθησομένη Ἑταιρεία, θὰ δικαιοῦται νὰ ζητῇ τὴν κατὰ προτίμησιν εἰς αὐτὴν ἐκχώρησιν τοῦ ρηθέντος δικαιώματος ἐπὶ ἴσοις ὅροις· τὸ δὲ Κράτος θὰ ὑποχρεοῦται νὰ προβαίνῃ εἰς αὐτὴν ἐὰν ἡ Ἑταιρεία δὲν ἔδωκεν ἀφορμὰς εἰς σοβαρὰ παράπονα τοῦ Κράτους ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ λαχείου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως.

Τὸ παρὸν συνετάγη εἰς δύο ἀντίτυπα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἓν παρέμεινε εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, τὸ δὲ ἕτερον ἔλαβεν ὁ κ. Μάριο Μοδιάνο.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ ΜΑΡΙΟ ΜΟΔΙΑΝΟ»

"Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παόντος Ν. Διατάγματος. Τούτου δὲ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ρούσσος, Ι. Κούνδουρος, Ριχ. Αἰβαθιώτογλου, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Ν. Μπόταση, Γ. Βογόπουλος, Δ. Γιαννακίδης.

(3)

Περὶ καθορισμοῦ καὶ αὐξήσεως τελῶν χαρτοσήμου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

"Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 21 παράγραφος τοῦ πίνακος τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς 31 Μαΐου 1919 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

21) δραχμῶν ἓν καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῆς ἀξίας ἐπέκεινα τῶν δραχμῶν 400.000».

"Ἄρθρον 2.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 παράγραφος 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ «Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» τέλος χαρτοσήμου, καθορίζεται εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

"Ἄρθρον 3.

Τὸ τέλος χαρτοσήμου τὸ καθοριζόμενον ἐν τοῖς κατωτέρω ἀναγραφομένοις ἄρθροις τοῦ Β. διατάγματος τῆς 31 Μαΐου 1919 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου» ὡς ἔχει τοῦτο ἄνευ τῶν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων γενομένων προσαυξήσεων, αὐξάνεται εἰς τὸ δεκαπλάσιον.

Α' ἄρθρον 18, πλὴν τοῦ ἐδαφίου Ϛ' καὶ ια'.

Β' ἄρθρον 19.

Γ' ἄρθρον 20, πλὴν τοῦ ἐδαφίου α', ε' καὶ ἐκ τοῦ ἐδαφίου ζ', τῶν ἐνώπιον τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων ἐγγράφων καὶ τοῦ ἐδαφίου ιδ'.

Δ' ἄρθρον 21, πλὴν τῶν ἐδαφίων α' καὶ ιγ'.

Ε' ἄρθρον 22, πλὴν τῶν ἐδαφίων α' καὶ ἐκ τοῦ ἐδαφίου γ' τῶν ἀποφάσεων τῶν Πταισματοδικῶν.

Ϛ' ἄρθρον 23, πλὴν ἐκ τοῦ ἐδαφίου δ' τῶν ἐγγράφων τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων, ἐδαφ. ε' καὶ Ϛ'.

Ζ' ἄρθρον 24, πλὴν τοῦ ἐδαφίου α' ἐκ τοῦ ἐδαφίου δ' τῶν ἀποφάσεων τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν ἐδαφ. Ϛ', η' καὶ θ'.

Η' ἄρθρον 25.

Θ' ἄρθρον 26, πλὴν τῶν ἐν ἐδαφ. δ' ἐγγράφων ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἐδαφίων δ' καὶ ζ'.

Ι' ἄρθρον 27, πλὴν παραγράφου 2, 3 ἐδαφ. α', β', γ' καὶ παραγράφου 4.

"Ἄρθρον 4.

Τὸ τέλος χαρτοσήμου τὸ καθοριζόμενον ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις αὐξάνεται ὡς ἑξῆς:

Τῶν ἄρθρων 20 α' καὶ 21 α' εἰς τὸ πενταπλάσιον.

Τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 20 ἐδαφ. ε' εἰς τὸ τριακοντάπλάσιον.

Τοῦ ἄρθρου 21 ἐδαφ. ιγ' εἰς τὸ δεκαπεντάπλάσιον.

Τοῦ ἄρθρου 23 ἐδαφ. ε' εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον.

Τοῦ ἄρθρου 24 ἐδαφ. η' εἰς τὸ δεκαπενταπλάσιον.»

"Ἄρθρον 5.

1) Καταργεῖται τὸ πρόσθετον τέλος καὶ τὸ δικαστικὸν ἔνσημον τὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐγγράφων, ὧν τὸ τέλος χαρτοσήμου αὐξάνεται κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα.

2) Καθ' ἃς περιπτώσεις δι' εἰδικῶν νόμων ἔχουσιν ἐπιβληθῇ ἐπὶ ὡρισμένων ἐγγράφων τέλη χαρτοσήμου συγχρόνως δὲ καὶ πρόσθετα τέλη, εἰσπράττονται ἐφεξῆς καὶ τὰ τελευταῖα ταῦτα διὰ χρήσεως σφραγιστοῦ Χάρτου ἢ Κινητοῦ ἐπισήματος δι' οὗ εἰσπράττονται τὰ ὑπέγγυα τέλη χαρτοσήμου.

3) Τὸ πρόσθετον τέλος ἢ τὸ δικαστικὸν ἔνσημον ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβάλλεται ἐπὶ ἐγγράφων μὴ ὑποκειμένων εἰς τέλη χαρτοσήμου, εἰσπράττεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παόντος διὰ σφραγιστοῦ Χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος, δι' οὗ εἰσπράττονται τὰ ὑπέγγυα εἰς τὸ Δημόσιον Χρέος τέλη χαρτοσήμου.

4) Ἐν περιπτώσει μὴ χρήσεως τοῦ σφραγιστοῦ τούτου χάρτου ἢ τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἐλλιποῦς σημάνσεως, ἐφαρ-

μόζονται αί σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Β. Δ. τῆς 31 Μαΐου 1919 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου».

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ τῶν ἐγγράφων ἐκείνων ἐφ' ὧν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἔχει ὁρισθῇ ὅτι εἰς τὸ πρόσθετον τέλος συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ πρόσθετον ποσοστὸν τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Δανείου, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸ ποσοστὸν τοῦτο δὲν θεωρεῖται συμπεριλαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ προσθέτου τούτου τέλους.

Ἄρθρον 7.

1. Αἱ διατάξεις περὶ δικαστικοῦ ἐνσήμου ἐπὶ ἀγωγῶν ἀντικειμένου ἀνωτέρου τῶν 10.000 δραχμῶν, ὡς καὶ περὶ δικαστικοῦ ἐνσήμου τῶν Ἐμμίσθων Ὑποθηκοφυλακείων δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Ἐπίσης δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τῶν ἐκκαθαριζομένων ποινικῶν τελῶν.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 46 παραγρ. 3 τοῦ Β. Δ. τῆς 31 Μαΐου 1919 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου «λέξεις» ἢ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς «ἢ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως προκειμένου περὶ αὐξήσεως τοῦ Μετοχικοῦ Κεφαλαίου».

Ἄρθρον 9.

Διὰ Διατάγματος κυρωθήσεται πίναξ περιλαμβάνων πάντα τὰ ἔγγραφα ὧν τὸ τέλος εἰσπράττεται δι' ὑπεγγύου χαρτοσήμου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ὁρισθήσεται δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος καὶ ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συγκληθῇ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Δ. Ραῦφος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Α. Χατζημιχαλάκης, Σ. Μάλλιος, Γ. Βαγόπουλος, Δ. Ταντσλίδης, Κ. Νίδερ.

(4)

Περὶ ἱδρύσεως Γεωργικῶν Τραπεζῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Δύναται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ἐν τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ ὁροι, νὰ ἱδρυθῶσι Γεωργικαὶ Τράπεζαι, διεπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ Γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας Θράκης, Ἠπείρου, Νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης» εἰς ὅσας περιφερείας τοῦ Κράτους δὲν λειτουργοῦσι τοιαῦται.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔκδοσιν Διατάγματος ἀπαιτεῖται.

α') Γνωμοδότησις τῶν Κοινοτήτων καὶ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἑκάστου νομοῦ εἰς ὃν πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ Γεωργικὴ Τράπεζα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Β') Γνωμοδότησις Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐν ἑκάστῳ νομῷ ἐκ τοῦ Νομάρχου, νομογεωπόνου καὶ ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἐπόπτου γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, καὶ

γ') Σύμφωνος γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῶν Γεωργικῶν Τραπεζῶν (ἄρθρ. 20 τοῦ ὡς ἄνω καὶ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ.).

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τοῦ περὶ ἱδρύσεως Γεωργικῆς Τραπέζης ἔν τινι περιφερείᾳ Διατάγματος πρέπει νὰ ὁρίζωνται:

α') Ἡ περιφέρεια αὐτῆς ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶνε μικροτέρα τῆς περιφερείας ἑνὸς Νομοῦ, καὶ

β') Ἡ ἕδρα αὐτῆς.

2. Διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν κεφαλαίων τῆς ἱδρυομένης Τραπέζης ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ Γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης».

Ἄρθρον 4.

Διὰ τοῦ περὶ ἱδρύσεως Γεωργικῆς Τραπέζης ἔν τινι περιφερείᾳ Διατάγματος κωδικοποιοῦνται εἰς ἓνα ἰδίαν κείμενον αἱ ἀφορῶσαι ταύτην διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω καὶ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. καὶ τοῦ παρόντος.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργόν, ἡ δὲ ἰσχύς του ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Δ. Ραῦφος, Ι. Κούνδουρος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Γ. Βαγόπουλος, Δ. Ταντσλίδης, Κ. Νίδερ.

(5)

Περὶ ἀνακλήσεως ἀποφάσεως καταργήσεως Ἀγροκηπίου Κορωπίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

1) Ἀνακαλεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουλίου 1925 «περὶ ἐφαρμογῆς ἀποφάσεων ἐπιτροπῆς Οἰκονομιῶν κλπ.» ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν τοῦ ἀγροκηπίου Κορωπίου.

2) Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δύναται ν' ἀνακληθῇ ἡ κατάργησις καὶ ἄλλων ἀγροκηπίων.

3) Εἰς Θέσιν ποσοστιαίου ἀγροκηπίου δύνανται νὰ τοποθετῶνται καὶ οἱ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δοκίμου Νομογεωπόνοι προαγόμενοι ἐπιτυχῶς.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Δ. Ραῦφος, Ι. Κούνδουρος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Βαγόπουλος, Δ. Ταντσλίδης, Κ. Νίδερ.

(6)

Περὶ τροποποιήσεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 144 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» καὶ καθορισμοῦ τιμῆς ρητίνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 144 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν δύναται νὰ ἀνακληθῇ ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κήρυξις ἐδαφῶν ὡς δασωτέων ἢ ἀναδασωτέων».

Ἄρθρον 2.

Ἡ τιμὴ τῆς ρητίνης κατ' ὀκᾶν ὁρίζεται εἰς δραχ. 4,00 ἀντὶ τῶν 5.00 δραχ. τοῦ πίνακος διατιμήσεως καὶ τὸ δικαίωμα εἰς 0.80 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν καὶ 0,80 λεπτὰ τὸ μίσθωμα εἰς ἃς περιπτώσεις εἰσπράττεται τοιοῦτον.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Δ. Ροῦφος, Ι. Κούνδουρος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Γ. Βογόπουλος, Δ. Ταντσλίδης, Κ. Νίδερ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(7)

Περὶ διορισμοῦ τοῦ κ. Βασιλείου Μακρῆ Ὑφυπουργοῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 69 καὶ 88 τοῦ Συντάγματος, τὸ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1925 Νομ. Διάταγμα «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ὑφυπουργοῦ κλπ.», ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Δ., εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ἡμέτερον Ὑφυπουργὸν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃν ἀνατίθεμεν καὶ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου Πρωθυπουργοῦ τὸν κ. Βασίλειον Μακρῆν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, προσωρινῶς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Οἰκονομικῶν, θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Θ. Πάγκαλος

(8)

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ φορολογίας τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 3 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ φορολογίας τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων», προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1.—Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1925 εἰδικὸν ἔνσημον διὰ τὴν εἰσπραξιν τοῦ τέλους ἐπὶ τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς κλάσεων:

Λεπτῶν 10, 20, 30, 40, 50, 80.

Δραχμῆς 1, δραχμῶν 2, 3, 5, 7, 10, 15, 20, 25, 30, 40, 50, 100, 200, 300, καὶ 500.

Ἄρθρον 2.

2.—Ὁ τύπος, τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα τοῦ εἰδικοῦ ἐνσήμου τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων καθορίζονται ὡς ἑξῆς:

Τὸ σχῆμα αὐτοῦ εἶνε ὀρθογώνιον ὕψους 0,033 καὶ πλάτους 0,029 τοῦ μέτρου καὶ φέρει ὡς κυρίαν παράστασιν τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ ἐν Δελφοῖς Θησαυροφυλακείου τῶν Σιφνίων ἐπὶ ἀποχρώσεως βαθυτέρας πλαισιουμένης διὰ τριῶν παχειῶν γραμμῶν, ἐξ ὧν ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἐν λευκῷ, ἡ δὲ διάμεσος ἀποχρώσεως ὡς καὶ ἡ τοῦ δαπέδου.

Τὸ ὅλον ἔνσημον πλαισιοῦται ἐπίσης διὰ τεσσάρων παχειῶν γραμμῶν, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἐσωτερικὴ καὶ ἡ ἀμέσως πρὸ τῆς ἐξωτερικῆς εἶναι λευκή, αἱ δὲ ἕτεραι δύο τῆς αὐτῆς τοῦ δαπέδου ἀποχρώσεως.

Ἑκατέρωθεν τῆς παραστάσεως τοῦ Θησαυροφυλακείου ὑπάρχει διακόσμησις ἀποτελουμένη ἐκ πέντε συνεχομένων ἐπιμήκων ρόμβων ἀποχρώσεως τοῦ δαπέδου εἰς τὸ κέντρον τῶν ὁποίων ὑπάρχει κύκλος ἐν λευκῷ.

Τὸ ὑπὸ τοὺς ρόμβους δάπεδον ἀποτελεῖται ἀπὸ λεπτῶν εὐθειῶν γραμμῶν κατὰ πλάτος αὐτοῦ.

Εἰς τὸν σχηματιζόμενον ἐντὸς δύο πλαισίων χῶρον καὶ κατὰ μῆκος τῆς ἄνω πλευρᾶς σημειοῦται διὰ κεφαλαίων γραμμάτων ἀνισοπαχῶν καὶ ἐν λευκῷ ἡ λέξις «ΤΕΛΟΣ» καὶ κάτωθι ταύτης ἐπὶ εὐθειῶν γραμμῶν αἱ λέξεις «ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ» δι' ὁμοίων γραμμάτων.

Εἰς τὴν κάτω πλευρὰν σημειοῦται διὰ κεφαλαίων ἰσοπαχῶν καὶ ἐν λευκῷ γραμμάτων αἱ δηλωτικαὶ τοῦ ἐνσήμου λέξεις «ΔΡΑΧΜΗ» ἢ «ΔΡΑΧΜΑΙ» ἢ «ΛΕΠΤΑ», ὑπ' αὐτὰς δὲ ἡ ἀξία ὁλογράφως.

Ἑκατέρωθεν δὲ καὶ ἐν ὀρθογωνίοις ἡ ἀξία τοῦ ἐνσήμου δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν.

Τὸ ἔνσημον τῶν κλάσεων λεπτῶν εἶναι χρώματος κιανοῦ τὸ δὲ ἔνσημον τῶν κλάσεων δραχμῆς ἢ δραχμῶν χρώματος καστανοῦ.

2. Τὸ ἑκάστοτε κατασκευαζόμενον εἰδικὸν ἔνσημον παραλαμβάνεται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Σφραγιστοῦ Χάρτου, ἥτις ἐλέγχει καὶ ἐταληθεύει αὐτὸ καὶ ἐφοδιάζει τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν.

Οἱ Ταμίαι παραλαμβάνοντες παρὰ τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Σφραγιστοῦ Χάρτου τὸ εἰδικὸν ἔνσημον χρηματιστηριακῶν συμβάσεων ἐκδίδουσιν ἀπόδειξιν παραλαβῆς τοῦ ἐνσήμου ἐκ διπλοτύπου βιβλίου ἀποδείξεων παραλαβῆς ἐκπαιδευτικῶν τελῶν πρὸς τοῦτο χρησιμοποιουμένων.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ διαγραφὴ τοῦ εἰδικοῦ ἐνσήμου τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν Ἐπόπτην τοῦ Χρηματιστηρίου παραδιδομένου πινακιδίου ἐκτελέσεως ἐντολῶν γίνεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐκδίδοντος τὸ πινακίδιον χρηματιστοῦ ἢ διὰ τῆς σφραγῖδος αὐτοῦ.

2. Ἡ ὑπογραφὴ ἢ σφραγὶς πρέπει νὰ ἐπιτίθεται κατὰ μῆκος ἢ κατὰ πλάτος τοῦ εἰδικοῦ ἐνσήμου καὶ νὰ ἄρχηται ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ ἐγγράφου ἐφ' οὗ εἶναι ἐπικεκολλημένον τὸ ἔνσημον.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Ἐπόπτης τοῦ Χρηματιστηρίου ἢ ὑπάλληλος τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένος παρ' αὐτοῦ, ἐξελέγχει τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἐπικολληθέντος ἐπὶ τοῦ πινακιδίου ἐκτελέσεως ἐντολῶν εἰδικοῦ ἐνσήμου τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων, βεβαιώνει δὲ τὴν ἀκρίβειαν ἐπὶ τοῦ πινακιδίου διὰ τῆς ὑπογραφῆς του καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἡ βεβαίωσις αὕτη δύναται νὰ τίθηται καὶ δι' εἰδικῆς σφραγῖδος.

Ἄρθρον 5.

Μόνον ἐν ἐλλείψει κλάσεώς τινος ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις ἐνσήμων κατωτέρας κλάσεως, ἀξίας ἀνάλογου πρὸς τὴν ἀναπληρουμένην κλάσιν.

Ἄρθρον 6.

Ἐν ἐλλείψει εἰδικοῦ ἐνσήμου χρηματιστηριακῶν συμβάσεων ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις ἑτέρων ἐνσήμων ἐπισημαινομένων διὰ σφραγῖδος φερούσης διὰ μελανῶν γραμμάτων τὰ στοιχεῖα Τ. Χ. Σ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ φορολογίας τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων» ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου 1926.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
Κ. Σταμούλης

---

(9)

Περὶ τῶν ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 30 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἐξόδου τῆς φρουρᾶς Μεσολογγίου», προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ὁ τύπος, τὸ χρῶμα καὶ αἱ διαστάσεις τῶν ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων τῆς ἡρωϊκῆς ἐξόδου τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου κανονίζονται ὡς ἑξῆς:

Τὸ γραμματόσημον τῶν λεπτῶν εἴκοσι πέντε ἔχει διαστάσεις 0,030 πλάτους καὶ 0,023 ὕψους, χρῶμα ἰόχρουν ἀνοικτὸν καὶ ἀπεικονίζει τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μάρκου Μπότσαρη ἐν τῷ κήπῳ τῶν Ἡρώων τοῦ Μεσολογγίου μαρμάρινον ἄγαλμα τοῦ Δαυὶδ δ' Ἀνζὲρ (David d' Anjer) παριστῶν Ἑλληνίδα κόρην κεκλιμένην καὶ ἀποθέτουσαν στέφανον. Ἐπὶ τοῦ πλαισίου, ἄνωθεν μὲν ἀναγράφεται ἡ λέξις «Ἑλλάς», ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὰ ἔτη 1826 καὶ 1926, κάτωθεν δὲ ἐν τῷ μέσῳ αἱ λέξεις «ἑκατονταετηρὶς τοῦ Μεσολογγίου» καὶ ἑκατέρωθεν ἡ τιμὴ τοῦ γραμματοσήμου «λεπτὰ 25».

Τὸ γραμματόσημον τῆς μιᾶς δραχμῆς ἔχει διαστάσεις 0,043 πλάτους καὶ 0,032 ὕψους, χρῶμα ἐν μὲν τῷ κέντρῳ μέλαν, ἐν δὲ τῷ πλαισίῳ ἐρυθρὸν (πυρόχρουν) καὶ ἀπεικονίζει τὸν Καψάλην κρατοῦντα τὸν δαυλὸν καὶ ἕτοιμον νὰ θέσῃ πῦρ εἰς τὴν πυρίτιδα κατ' ἀντιγραφὴν ἐκ τῆς εἰκόνος Βρυζάκη. Ἐπὶ τοῦ πλαισίου ἄνωθεν μὲν ἀναγράφεται ἡ λέξις «Ἑλλάς», ἑκατέρωθεν ἡ τιμὴ τοῦ γραμματοσήμου «δραχ. 1», ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατὰ κάθετον ἀφ' ἑνὸς ἡ λέξις «ἑκατονταετηρὶς» καὶ ἀφ' ἑτέρου «τοῦ Μεσολογγίου», κάτωθεν δὲ τὰ ἔτη 1826—1926.

Τὸ γραμματόσημον τῶν δραχμῶν δύο καὶ ἡμισείας ἔχει διαστάσεις 0,032 πλάτους καὶ 0,043 ὕψους, χρῶμα ἐν μὲν τῷ κέντρῳ μέλαν, ἐν δὲ τῷ πλαισίῳ κυανοῦν ἀνοικτόν, ἀπεικονίζει δὲ τὴν ἔξοδον τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου κατ' ἀντιγραφὴν ἐκ τῆς εἰκόνος Βρυζάκη. Ἐπὶ τοῦ πλαισίου ἄνωθεν μὲν ἀναγράφεται ἡ λέξις «Ἑλλάς», ἑκατέρωθεν τὰ ἔτη 1826—1926, κάτωθεν ἐν μὲν τῷ κέντρῳ ἐπὶ δύο γραμμῶν αἱ λέξεις «Ἑκατονταετηρὶς τοῦ Μεσολογγίου», ἑκατέρωθεν δὲ ἡ τιμὴ «δραμχ. 2 ½».

Ἄρθρον 2.

Ἡ κυκλοφορία τῶν γραμματοσήμων τούτων ἄρχεται τὴν 23 Ἀπριλίου 1926 καὶ λήγει τὴν 31 Ἰουλίου 1926.

Εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Ταβουλάρης

---

(10)

Περὶ χορηγίας ἅλατος βιομηχανικῆς χρήσεως εἰς Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν «Ψυγεῖα Θεσσαλονίκης, Ἐπαμ. Χαρίλαος».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 752 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου», καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», πρτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν εἴκοσι χιλιάδες (20,000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν «Ψυγεῖα Θεσσαλονίκης. Ἐπαμ. Χαρίλαος» διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν τριάκοντα (30) λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Αἰκατερίνης, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φανικοῦ ὀξέος, ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1)4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀναπίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

(11)

Περὶ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων διὰ τοῦ Τελωνείου Σπηλίδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 παράγραφος 5 τοῦ νόμου 1155 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ τοῦ τελωνείου Σπηλίδος εἰσαγωγὴ παντὸς εἴδους ἐμπορεύματος, πλὴν τῶν κάτωθι σημειουμένων, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ διὰ τοῦ αὐτοῦ τελωνείου εἰσαγωγὴ μόνον ὅταν συνοδεύωνται διὰ διαβατηρίου, προερχόμενα ἐξ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος ἑτέρου Τελωνείου τοῦ Κράτους.

1) Σισύραι, Σισυροδέρματα καὶ Μηλωταὶ κλάσεως 43.
2) Ἐπίπλα τῆς κλάσεως 49.
3) Εἴδη ἐξ ὀρυκτῶν κλάσεως 58 α', β', γ' καὶ κ'.
4) Μαχαίρια, κυκλιάρια καὶ περόναι τῆς κλάσεως 80.
5) Ξυράφια τῆς κλάσεως 81.
6) Κονδυλομάχαιρα τῆς κλάσεως 83 β'.
7) Δίσκοι τῆς κλάσεως 84.
8) Κλίναι τῆς κλάσεως 86 β'.
9) Εἴδη ἐκ μολύβδου, κασσιτέρου, ψευδαργύρου, χαλκοῦ καὶ νικελίου τῶν κλάσεων 106, 110, 113, 119, 120 καὶ 122.
10) Εἴδη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ τῶν κλάσεων 127, 129 καὶ 130.
11) Ἐπιστημονικὰ ἐργαλεῖα τῶν κλάσεων 131, 132, 133, 135 καὶ 136.
12) Μουσικὰ ὄργανα τῆς κλάσεως 137 α' 4, β'' γ', δ' καὶ ε'.
13) Ὡρολόγια κλπ. κλάσεως 138 α', ε' καὶ ζ'.
14) Εἴδη ἐκ πορσελάνης κλάσεως 144 β'
15) Εἴδη διακοσμήσεως ὑάλινα κλάσεως 154.
16) Χρώματα κλάσεων 169 καὶ 170.
17) Εἴδη ἐκ καουτσούκ καὶ γουταπέρκης κλάσεων 192, 193, 194, 195, 196.
18) Ὑφάσματα κλπ. κλάσεων 210—215, 235—241 καὶ 244—255.
19) Παίγνια καὶ ἀθύρματα κλάσεων 256, 257 καὶ 258.
20) Εἴδη πιλοποιίας κλάσεων 259—264.
21) Ἅμαξαι αὐτοκίνητοι κλπ. κλάσεως 266.
22) Ὅπλα καὶ ἐκρηκτικαὶ ὕλαι κλάσεων 269—273.
23) Διάφορα κλάσεως 277 ἕως 293.

Καταργεῖται τὸ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1911 Διάταγμα «περὶ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων διὰ τοῦ τελωνείου Σπηλίδος».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1926.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

(12)

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν μελέτην καὶ κατασκευὴν ὁδῶν ἐν τῷ νομῷ Ἀχαϊοηλίδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3101 νόμου, κατόπιν συμφώνου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιδοθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1925 τῆς Η' συνεδριάσεως πράξεως αὐτοῦ, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κυροῦμεν τὴν μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν μετὰ τῆς ἐργοληπτικῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικὴ Ἑταιρεία Κατασκευῶν καὶ Α. Κωστόπουλος» συναφθεῖσαν ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1926 σύμβασιν διὰ τὴν μελέτην καὶ κατασκευὴν τῶν κάτωθι ὁδῶν ἐν τῷ νομῷ Ἀχαϊοηλίδος· 1) τοῦ τμήματος Ψαθοπύργου-Καμαρῶν, 2) τοῦ τμήματος Λόπεσι-Γουρζουμίσης, 3) τοῦ τμήματος Ἀχαΐας-Ριόλο καὶ 4) τοῦ τμήματος Ἀχαΐας εἰς Κάλφα διὰ Σανταμέρι καὶ Πέρτες, μήκους περὶ τὰ 55—60 χιλιόμετρα.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Ταβουλάρης

(13)

Περὶ προσωρινῆς ὑπερτιμήσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος Σύρου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 3270, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 502 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως Ἑρμουπόλεως ὁρίζομεν τὰ κάτωθι τιμολόγια πωλήσεως τοῦ ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεως παραγομένου ρεύματος.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἰδιωτικοῦ φωτισμοῦ ὁρίζεται γενικῶς εἰς δραχμὰς 11,50 ἀνὰ ΩΧΒ, εἴτε διὰ γνωμόνων εἴτε κατ' ἀποκοπὴν χορηγεῖται οὗτος.

Ἡ τιμὴ τοῦ διὰ βιομηχανικὴν κίνησιν χορηγουμένου ρεύματος ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 7 ἀνὰ ΩΧΒ.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Δήμου χορηγουμένη ἐτησία ἀποζημίωσις διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν ὁδῶν ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 130.000.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν Δημοσίων καὶ Δημοτικῶν καταστημάτων ὁρίζομεν ἔκπτωσιν 20 α)ο ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων τιμῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἅπασαι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 καὶ 2 ὁριζόμεναι τιμαὶ τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἰδιῶται καὶ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ καταναλίσκωσιν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὁριζομένας τιμὰς δύνανται νὰ παραιτηθῶσι τῆς χρήσεως τούτου εἰδοποιοῦντες τὸν ἀνάδοχον περὶ τῆς διακοπῆς ἕνα μῆνα τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἄνευ εἰδοποιήσεως αἱ τιμαὶ αὗται καὶ οἱ συμπαρομαρτοῦντες ὅροι θεωροῦνται ὡς ἀποδεκτοὶ γενόμενοι ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καταναλωτῶν.

Τὸ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1925 Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθέν, καταργεῖται.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Ταβουλάρης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.